

[Karl Dige Bach]

Når man nu var i gang, kunne man lige så godt flytte alle indbetalingerne til arbejdsgiverne. De skal alligevel give alle oplysningerne til pensionsforsikringselskaberne, og de har også ansvaret for oplysningerne. Som det er nu, giver det unødvendigt dobbeltarbejde.

Hovedsigtet med lovforslaget er at skabe økonomisk forbindelse mellem de tre fonde Aktiveringsfonden, Sygedagpengefonden og Dagpengefonden. Det vil så betyde, at man fjerner den lovpligtige procentvise betaling til hver fond, således at bruttoskatten ikke vil blive nedsat, før alle tre fonde under ét er fuldfinansierede efter lovens principper. Det vil f.eks. sige, at bruttoskatten nu ikke nødvendigvis falder, når arbejdsløsheden falder. Det betyder vore bange anelser om, at vi her er i gang med en uendelig skatteskrue, der kun vil blive skruet én vej på længere sigt.

Opkrævningsreglerne bliver ændret, så det svarer mere til kildeskattereglerne og til A-skattesystemet, og administrationen overgår fra Finansministeriet til Skatteministeriet. Så nu er der vel ingen, der kan have den fjerneste begrundelse for at kalde denne skat andet end en bruttoskat.

Vi har ikke haft, og vi vil ikke have hverken lod eller del i bruttoskatten, så Det Konservative Folkeparti vil stemme imod.

Svend Heiselberg (V):

Hvorfor kommer regeringen med dette lovforslag? Jeg mener, at det bl.a. skyldes, at skatteministeren for et stykke tid siden kom til at fortælle sig, da han oplyste, at hvis der kom besparelser i Dagpengefonden, så ville det ikke resultere i lavere bruttoskat, men blot i en overførsel af merudgifter fra den ene af de andre arbejdsmarkedsfonde.

Imidlertid fandt regeringen ud af, at den konstruktion ikke var lovlig ifølge den gældende lov om arbejdsmarkedets fonde, og derfor kommer regeringen nu med et lovforslag, som lovliggør det, der hele tiden har været den skjulte dagsorden, nemlig at drukne dagpengebesparelserne i merudgifter på andre områder, således at bruttoskatten aldrig vil falde, men snarere stige.

Da Venstre ikke er medansvarlig for skattereformen med de mange negative konsekvenser for samfundet, vil vi naturligvis ikke stemme for forslaget.

Lovforslaget indeholder en række mere teknisk betonedede justeringer af bidragspligten. Disse justeringer vil vi naturligvis gennemgå kritisk i Skatteudvalget.

Lovforslaget indeholder så den mere interessante ændring af bruttoskatten. I regeringens omtale af skattereformen i »Ny kurs mod bedre tider« fra 3. maj 1993 hedder det bl.a., at på grund af udgifternes forskellige karakter gennemføres en opdeling for finansieringsfonden i tre adskilte bidrag. Hvis fonden for dagpenge på grund af et fald i arbejdsløsheden kan undvære overførsler fra staten på et tidligere tidspunkt end 1998, vil der dog ske reguleringer fra dette tidligere tidspunkt, og reguleringer foretages adskilt for de enkelte fonde, således at reguleringsbeløbet ikke kan overføres mellem fondene.

Ved Folketingets første behandling af lov om bruttoskat den 1. juni 1993 sagde CD's ordfører, hr. Peter Duetoft, henvendt til Venstres ordfører, hr. Helge Sander, at hvis bidragene ikke bliver reguleret i en nedadgående retning i det øjeblik, udgifterne mindskes som følge af forbedring af arbejdsløsheden, måtte man kalde CD's ordfører for Mads. Så kan man spørge efter, hvor Mads er henne. Og det kan vi så også fremtidig gøre, hvis regeringens nye lovforslag vedtages.

Uanset bemærkningerne til lovforslaget frygter vi i Venstre fremtiden. Reglerne kan laves om igen med kort varsel, og der ligger en kæmpe regning og venter på os fra skattereformen og de mange udgiftsstigninger. Så vi håber, at valget snart vil komme, så der kunne være chance for, at vi kan få en anden regering.

Vi har ikke glemt – og det skal borgerne heller ikke glemme – at finansministeren på Socialdemokratiets vegne for et år siden foreslog en bruttoskat, der gradvis skulle op på 25 pct. Et halvt år senere blev der yderligere foreslået 1 pct. til uddannelse, så der bliver tale om en samlet procent på 26, og vi har også hørt Socialdemokratiets ordfører her i dag give udtryk for, at hun gerne så, at der skete en stigning i bruttoskatten.

Jens Thoft (SF):

Jeg synes, det er så synd for regeringen, så synd for skatteministeren og så synd for Socialdemokratiet. Nu har Venstre hylet op i må-